

Dosar nr.8709/3/2006

CENTRUL DE RESURSE JURIDICE	
INTRARE	Nr. 380
~~IEȘIRE~~	
Data	05.04.2006

ROMANIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECTIA A VIII-A
CONFLICTE DE MUNCĂ, ASIGURĂRI SOCIALE,
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 30.05.2006

Tribunalul compus din:

PREȘEDINTE BOGDANA SECAN

GREFIER CĂTĂLINA STRICESCU

Pe rol fiind judecarea cauzei de contencios administrativ privind pe reclamanții CENTRUL DE RESURSE JURIDICE și ASOCIAȚIA AURARILOR ALBURNUS MAIOR în contradictoriu cu pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE RESURSE MINERALE, având ca obiect comunicare informații de interes public.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamanții prin avocat Rădulescu Cătălina Mihaela în baza împuternicirii avocațiale depuse la dosarul cauzei – f.24 și a contractului de mandat – f.31 și pârâta prin consilier juridic Ninel Marian Păianjen, cu delegație la dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Se prezintă avocat Stelian Garofil în reprezentarea S.C. ROȘIA MONTANA GOLD CORPORATION S.A., care solicită acordarea cuvântului pe cererea de intervenție.

Tribunalul acordă cuvântul părților asupra admisibilității în principiu a cererii de intervenție accesorie.

Reprezentantul S.C. Roșia Montana Gold Corporation S.A. solicită admiterea în principiu a cererii de intervenție, arătând că justifică un interes în proces față de conținutul cererii de chemare în judecată, reclamanții fiind interesați de modul în care societatea și-a îndeplinit obligațiile decurgând din licența de exploatare și de actele depuse în vederea obținerii acestei licențe, interesul de a interveni în litigiul dintre părți fiind acela de a preveni ca informații cu caracter secret să ajungă la terțe persoane.

Reclamanții, prin avocat, solicită respingerea cererii de intervenție accesorie, având în vedere că S.C. Roșia Montana Gold Corporation S.A. invocă un drept propriu și nu sprijină apărarea pârâtei. De asemenea, societatea nu a făcut dovada că este legal constituită, informațiile solicitate nu sunt secrete, nu au fost probate afirmațiile făcute în legătură cu interesele S.C. R.M.G.C. S.A. legate de activitatea de exploatare actuală de la Roșia Montana, aceasta deținând numai drepturi de explorare, iar nu de exploatare, informațiile solicitate neavând nici o legătură cu activitatea acestei societăți. În consecință, S.C. R.M.G.C. S.A. nu a dovedit calitatea sa procesuală activă și nu are nici un interes și nici o legătură cu informațiile de interes public solicitate de reclamanți.

Reprezentantul S.C. R.M.G.C. S.A., având cuvântul în replică, arată că în cererea de chemare în judecată, la f.3 dosar, se menționează faptul că societatea deține licența de exploatare, solicitându-se pârâtei comunicarea actelor care au stat la baza obținerii licenței. Mai mult, reclamantele nu fac distincția între o licență de exploatare și una de explorare.

Pârâta, prin consilier juridic, solicită instanței admiterea în principiu a cererii de intervenție, arătând că S.C. R.M.G.C. S.A. este titulara licenței și are un interes direct să intervină în sprijinul pârâtei.

Tribunalul deliberând, admite în principiu cererea de intervenție în interesul pârâtei formulată de S.C. R.M.G.C. S.A., apreciind că aceasta face dovada un interes comun în cauză cu cel al autorității publice în condițiile în care parte din informațiile solicitate se referă la această societate, pe care de altfel chiar reclamantii o identifică prin cererea de informații a deținătoare a licenței de exploatare.

Nefiind cereri prealabile sau excepții, tribunalul acordă părților cuvântul în vederea formulării de cereri în probațiune.

Reclamantii, prin avocat, invocă excepția de nelegalitate a ordinelor președintelui A.N.R.M. – Ordinul nr.202/14.11.2003 și Ordinul nr.197/06.09.2004, înscrisuri de care pârâta înțelege să se folosească în proces, solicitând expres a se consemna că a ridicat această excepție înainte de discutarea probelor. Având cuvântul în probațiune, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri.

Pârâta, prin consilier juridic, solicită instanței încuviințarea probei cu înscrisuri, pe care le depune la dosarul cauzei. Arată că nu se opune probei solicitate de reclamantii.

Intervenienta, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri și arată că nu se opune probelor solicitate de celelalte părți.

Tribunalul, deliberând, în temeiul art.167 Cod proc.civ., încuviințează părților proba cu înscrisuri, apreciind-o utilă soluționării pricinii și comunică reprezentantului reclamantilor copia actelor depuse în ședință publică de către pârâta. Ia act că aceștia au invocat excepția de nelegalitate a ordinelor menționate, depuse la dosar în cadrul probei încuviințate, de pârâta autoritate publică.

Reclamantii, prin avocat, solicită instanței suspendarea cauzei în temeiul art.4 din Legea nr.554/2004 și trimiterea dosarului la Curtea de Apel București în vederea soluționării excepției de nelegalitate a Ordinului nr.202/14.11.2003 și Ordinului nr.197/06.09.2004 emise de pârâta.

Pârâta, prin consilier juridic, solicită instanței respingerea cererii de suspendare a judecării cauzei în vederea înaintării dosarului Curții de Apel București.

Intervenienta, prin avocat, solicită respingerea cererii de suspendare. Arată că instanța nu a fost investită cu o excepție de nelegalitate formulată în scris și motivată în condițiile art.82 Cod proc.civ., considerând că solicitarea reclamantilor este un abuz de drept.

Reclamantii, prin avocat, invocă în replică dispozițiile art.4 din Legea nr.554/2004, arătând că excepția de nelegalitate poate fi invocată și verbal.

TRIBUNALUL

Deliberând, reține că prin cererea de chemare în judecată reclamantii CENTRUL DE RESURSE JURIDICE și ASOCIAȚIA AURARILOR ALBURNUS MAIOR solicită, în temeiul Legii nr.544/2001, al Legii nr.86/2000 și H.G. nr.878/2005, obligarea pârâtei AGENȚIA NAȚIONALĂ DE RESURSE MINERALE la comunicarea de informații de interes public, la plata de daune în sumă de 100 RON/zi de întârziere până la executarea obligației și la plata cheltuielilor de judecată.

Prin întâmpinare pârâta solicită respingerea acțiunii, arătând că parte din informațiile solicitate sunt informații clasificate, parte sunt de competența altor autorități publice, iar altele au fost comunicate reclamantilor. În susținerea caracterului clasificat al informațiilor, se invocă prevederile *Ordinului nr.202/2003 și ale Ordinului nr.197/2004 de modificare a Ordinului nr.202/2003 privind aprobarea listei cu informații, date și documentații ce constituie secret de serviciu din cadrul A.N.R.M.*, ambele emise de președintele acestei autorități. Se arată în consecință, că refuzul de a permite accesul reclamantilor la aceste informații nu poate fi caracterizat ca fiind nejustificat și de natură a prejudicia dreptul de acces la informațiile de interes public.

Reclamantii au invocat excepția de nelegalitate a acestor acte administrative.

În conformitate cu dispozițiile art.4 alin.1 din Legea nr.554/2004, *legalitatea unui act administrativ unilateral poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, va sesiza prin încheiere motivată instanța de contencios administrativ competentă, suspendând cauza.*

Alin.4 din același articol prevede că *în cazul în care instanța de contencios administrativ a constatat nelegalitatea actului, instanța în fața căreia s-a ridicat excepția va soluționa cauza, fără a ține seama de actul a cărui nelegalitate a fost constatată*, rezultând din interpretarea coroborată a acestor două texte că excepția de nelegalitate poate fi invocată în ce privește acte administrative folosite ca probă în proces sau pe care una dintre părți își fundamentează apărările.

În speță, tribunalul constată îndeplinite cerințele impuse de art.4 alin.1, în sensul că dezlegarea pricinii depinde de actele administrative unilaterale atacate pe calea excepției din moment ce pârâta își întemeiază pe prevederile acestora refuzul de a permite accesul la anumite informații solicitate de reclamantii, înțelegând să se folosească în probațiune de ordinele menționate.

Cercetarea, pe cale de excepție, a legalității actelor administrative se face *de instanța de contencios administrativ competentă*, astfel cum prevede textul mai sus menționat.

Cum excepția invocată în cauză vizează legalitatea unor ordine emise de conducătorul unei autorități a administrației publice centrale conform *art.1 alin.1 și art.4 alin.1 și 3 din H.G. nr.756/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale*, competența de soluționare a acesteia revine, *conform normelor privind competența după materie ale legii contenciosului administrativ – art.10 alin.1*, Curții de Apel București.

Tribunalul apreciază că nu pot fi reținute susținerile intervenientei în sensul că instanța nu ar fi legal sesizată cu cererea reclamantilor privind investirea instanței competente câtă vreme excepția nu a fost formulată în scris și motivată în condițiile art.82 alin.1 Cod proc.civ., deoarece dispozițiile art.4 din Legea nr.554/2004 nu impun condiții de formă privind ridicarea excepției de nelegalitate în cadrul unui proces. Cât privește neindicarea prevederilor cu forță juridică superioară pe care reclamantii le consideră încălcate, acest aspect vizează cercetarea excepției, deci excede sferei de analiză și constatărilor la care tribunalul este abilitat și totodată ținut a proceda conform art.4 alin.1, fiind în căderea instanței competente să soluționeze excepția de nelegalitate.

Pentru aceste considerente,

DISPUNE

În temeiul art.4 alin.1 din Legea nr.554/2004, sesizează Curtea de Apel București cu soluționarea excepției de nelegalitate a Ordinului nr.202/14.11.2003 și a Ordinului nr.197/06.09.2004 emise de președintele A.N.R.M.

Suspendă judecarea cauzei privind pe reclamantii CENTRUL DE RESURSE JURIDICE, cu sediul în București, str.Arcului nr.19, sector 2 și ASOCIAȚIA AURARILOR ALBURNUS MAIOR, cu sediul în Roșia Montana, str.Berk nr.361, județul Alba, în contradictoriu cu pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE RESURSE MINERALE, cu sediul în București, str.Mendeleev nr.36-38, sector 1 și intervenienta S.C.ROȘIA MONTANA GOLD CORPORATION S.A., cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură în București, B-dul Aviatorilor nr.43, sector 1, până la soluționarea excepției și înaintează dosarul la Curtea de Apel București.

Cu recurs pe durata suspendării.

Pronunțată în ședință publică azi, 30.05.2006.

PREȘEDINTE

GREFIER